

Збірник тез

**Міністерство освіти і науки України
Херсонська обласна державна адміністрація
Херсонський державний аграрно-економічний університет
Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ і організацій
Навчально-науковий центр «Інститут післядипломної освіти та
дорадництва»
Херсонська державна морська академія**

ЗБІРНИК ТЕЗ

**V Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Публічне управління та адміністрування
у процесах економічних реформ»
з дистанційною участю**

24 березня 2021 року

м. Херсон

Оргкомітет конференції

Кирилов Юрій Євгенович – доктор економічних наук, професор, ректор Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Бутрій Дмитро Степанович- перший заступник голови Херсонської обласної державної адміністрації

Грановська Вікторія Григорівна – доктор економічних наук, доцент, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Аверчев Олександр Володимирович – доктор сільськогосподарських наук, професор, проректор з наукової роботи та міжнародної діяльності Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Крикунова Вікторія Миколаївна - кандидат економічних наук, декан економічного факультету Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Потравка Лариса Олександрівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Вольська Олена Михайлівна – доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Білорусов Сергій Георгійович – кандидат технічних наук, доцент, заслужений працівник освіти України, директор Херсонського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій;

Грицук Ігор Валерійович- доктор технічних наук, професор кафедри експлуатації судових енергетичних установок Херсонської державної морської академії;

Булгаков Микола Петрович – кандидат технічних наук, доцент кафедри експлуатації судових енергетичних установок Херсонської державної морської академії;

Карташова Ольга Григорівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету.

УДК 35: 33.021.8

Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ: збірник тез доповідей V Всеукраїнської науково-практичної конференції з дистанційною участю, 24 березня 2021 р. – Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2021. – 271 с.

У матеріалах конференції висвітлені передові науково-практичні результати досліджень, отримані в галузі публічного управління та адміністрування. Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

© Колектив авторів, 2021

© ДВНЗ «ХДАУ», 2021

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО ДО УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

Шановні учасники конференції!

Щиро вітаю всіх з початком роботи V Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції «Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ»!

Конференція проводиться кафедрою публічного управління та адміністрування Херсонського державного аграрно-економічного університету та спрямована на вирішення актуальних напрямів розвитку публічного управління та адміністрування, як основи становлення будь-якого суспільства.

Даний захід покликаний поєднати зусилля науковців, представників органів влади та місцевого самоврядування, підприємців та громадськості для пошуку механізмів подальшої взаємодії заради сталого розвитку територій, регіонів, розбудови нашої України. Серед актуальних питань суспільно-політичного та соціально-економічного розвитку держави є реформування місцевого самоврядування, ефективного функціонування територіальних громад, забезпечення доступу їх мешканців до якісних адміністративних, соціальних та інших послуг.

Одним із найбільш дієвих інструментів публічного управління щодо формування національної свідомості, відповідальності є проведення науково-освітніх заходів, під час яких поєднуються теоретичні знання, наукові здобутки, практичний досвід представників різних регіонів України.

Маю надію, що досвідчені професіонали надихнуть молодь до розуміння власної ролі в соціально-економічному житті свого району, міста, країни, допоможуть у вихованні почуття відповідальності за свою громаду та країну.

Бажаю учасникам конференції натхнення, конструктивних дискусій, нових ідей, плідної та творчої роботи, взаємного збагачення новими знаннями та успішного втілення всіх задумів! Сподіваюсь на подальшу плідну співпрацю!

З повагою,
ректор ХДАЕУ

Юрій КИРИЛОВ

Шевчук Д.О. ДЕРЖАВНИЙ МОНІТОРИНГ ЯКІСНОГО СТАНУ МАСИВІВ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД	218
Явтушенко А.В., Стукан Є.С. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗІ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ	220
СЕКЦІЯ «ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА»	223
Єрмоленко О.А., Єрмоленко О.О. РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ НА ПРИКЛАДІ МІСТА ХАРКОВА	223
Коломенська А.Р., Гурочкіна В.В. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ	225
Лобода О.М. РОЛЬ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	227
Остапенко В.М. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ МИТНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ	229
Чурсін М.О. ВПРОВАДЖЕННЯ Е-УРЯДУВАННЯ У РОЗВИТОК СУЧАСНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	231
Шуліка А.А. МЕРЕЖЕВІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ЧИННИК МОДЕРНІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНО-ПОЛІТИЧНОЇ СФЕРИ	233
Ющенко Н.В. РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ У ВІТЧИЗНЯНОМУ ПУБЛІЧНОМУ СЕКТОРІ	235
СЕКЦІЯ «СУЧАСНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА МОВНА ПОЛІТИКА У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ»	238
Bolotova O.O. ANALYSIS OF PUBLIC RELATIONS IN THE CONTEXT OF PUBLIC POLICY IMPLEMENTATION IN THE COUNTRY	238
Баніт О.Р. КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ СУЧАСНОГО ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ	240

та процеси адміністративного управління, цифрової обізнаності суспільства та цифрової свідомості.

Література:

1. Гуцалюк М. Інформаційна безпека України: нові загрози // *Бизнес и безопасность. Опорний конспект «Електронне урядування», 2015. № 5. 258*
2. Інформаційна безпека України: проблеми та шляхи їх вирішення // *Національна безпека і оборона. – 2016. – № 1*
3. Олійник О. *Захист інформації в умовах інформаційного суспільства // Право України. – К., 2014*

Лобода О.М.,

доцент кафедри менеджменту та інформаційних технологій, к.т.н., доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет,
м. Херсон

РОЛЬ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

В сучасних умовах інформаційні ресурси мають істотне значення в розвитку науки, техніки, виробництва, сфери послуг та інших галузевих складових. Виникає проблема класифікації інформаційних ресурсів, обмеження доступу до деякої частини з них, термін економічної доцільності організації захисту інформації на підприємствах, в публічному управлінні та організаціях різноманітних сфер господарської діяльності. Інформаційна безпека з точки зору економічної безпеки являють собою стан захищеності діяльності організації та її інформаційного середовища від негативного впливу дестабілізуючих факторів, що забезпечує зберігання основних властивостей інформації та досягнення соціально-економічної мети створення систем адміністрування.

Інформаційна загроза має місце тоді, коли величина та ймовірність можливого інформаційного збитку більше визначеного критичного значення, що потребує прийняття комплексу мір по його запобіганню, захисту об'єкту безпеки. Під загрозою безпеки інформації розуміються події або дії, які можуть призвести до спотворення, несанкціонованого використання або навіть до руйнування інформаційних ресурсів управляючої системи, а також програмних і апаратних засобів [1, с.23]. Загроза збереження цілісності та конфіденційності інформаційних ресурсів обмеженого доступу практично реалізується через ризик утворення каналу несанкціонованого здобуття цінної інформації та документів. Функціонування каналу несанкціонованого доступу до інформації обов'язковим тягне за собою втрату інформації, зникнення носія інформації. Забезпечення інформаційної безпеки повинна починатися з виявлення суб'єктів відносин, пов'язаних з використанням інформаційних систем. Спектр їх

інтересів може бути розподілений, на наступні категорії: доступність, цілісність та конфіденційність [2, с.103].

Тобто, в найбільш загальному вигляді інформаційна безпека може бути визначена як неможливість нанесення шкоди властивостям об'єкту безпеки, що обумовлюється інформацією та інформаційною інфраструктурою. К об'єктам інформаційної безпеки в організації відносять: інформаційні ресурси, які містять відомості, що відносяться до комерційної таємниці та конфіденційну інформацію, яка представлена у вигляді інформаційних масивів та баз даних; засоби та системи інформатизації; засоби комп'ютерної та організаційної техніки; мережі та системи; загальне системне та прикладне програмне забезпечення; автоматизовані системи управління в організаціях; системи зв'язку та передачі даних; технічні засоби збору; реєстрації, передачі, обробки та відображення інформації [3, с.61].

До причин та умов, що створюють передумови для втрати інформації, може відноситись: недостатні знання співробітників організації правил захисту конфіденційної інформації та незрозумілість необхідності їх ретельного дотримання; використання не атестованих технічних засобів обробки конфіденційної інформації; слабкий контроль за дотриманням правил захисту інформації правовими організаційними та інженерно-технічними мірами та ін. З позиції системного підходу до захисту інформації висувуються певні умови: забезпечення безпеки інформації не може бути одноразовим актом; це безперервний процес, який полягає в обґрунтуванні та реалізації найбільш раціональних методів, засобів та шляхів удосконалення та розвитку системи захисту, неперервному контролю її стану, виявлення її вузьких та слабких місць та протиправних дій; планування безпеки інформації виконується шляхом розробки кожною службою детальних планів захисту інформації у сфері її компетентності; захисту інформації потребують конкретних даних, які об'єктивно підлягають охороні, втрата яких може спричинити організації значну втрату; методи та засоби захисту повинні надійно перекривати можливі шляхи неправомірного доступу, ефективність захисту інформації означає, що затрати на її виконання не можуть бути більше можливих втрат від реалізації інформаційних загроз; чітко визначені повноваження та прав користувача на доступ до визначених видів інформації; надання користувачу мінімальних повноважень, які необхідні йому для виконання дорученої роботи; зведення до мінімуму числа загальних для декілька користувачів засобів захисту; облік випадків несанкціонованого доступу до конфіденційної інформації; забезпечення ступенів конфіденційної інформації; забезпечення контролю цілісності засобів захисту та негайне реагування на їх вихід із строю.

Отже, система захисту інформації повинна мати визначені види власного забезпечення: правове забезпечення, тобто нормативні документи, положення, інструкції; організаційне забезпечення, тобто реалізація захисту інформації, що виконується визначеними структурними одиницями, тобто служба безпеки, служба режиму, служба захисту інформації, технічними засобами та ін.; апаратне забезпечення; інформаційне забезпечення; програмне забезпечення

Збірник тез

математичне забезпечення; нормативно-методичне та ергономічне забезпечення. Таким чином, зміст складових частин елементів, методи та засоби захисту інформаційних ресурсів в рамках будь-якої системи захисту повинні постійно змінюватися з метою запобігання їх розкриття зацікавленою особою.

Література:

1. Кузнецов О. О. Захист інформації в інформаційних системах: навч. посіб. Х.: ХНЕУ, 2018. 510 с.
2. Лобода О.М., Кириченко Н.В. Базові комунікаційні технології: навч. посіб. Херсон: Стар, 2018. 235 с.
3. Лобода О.М. Захист інформації в корпоративних мережах. *Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ*: матеріали IV Всеукр. наук.-практ.конф., м.Херсон, 11 лист. 2020р. ХДАЕУ, 2020. С.61-63.

Остапенко В.М.,

к.е.н., доцент кафедри митної справи

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
м. Харків

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ МИТНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ

Адміністрування митних платежів в Україні у більшій мірі відбувається із використанням застарілих форм та методів оформлення, що провокує негативні тенденції розвитку митниці, серед яких скупчення черг на пунктах пропуску, підвищення корупційного рівня, відставання України від європейських рейтингів тощо. Впровадження інноваційних технологій має забезпечити автоматичне роботизоване обладнання перевірки товарів при перетині митного кордону, сприяти створенню та здійсненню сканування всіх необхідних митних документів в електронній формі, визначення митної вартості та коду товару із використанням технології штучного інтелекту тощо.

Важливою складовою інноватизації митної сфери України стало впровадження з 2018 р. обов'язкового використання системи «Єдиного вікна» при імпорті товарів, проте сама програма була запущена двома роками раніше. Система потребувала доопрацювань у контексті ліквідації затримок проходження митних процедур, що сповільнювало діяльність підприємців, тому при запровадженні роботи «Єдиного вікна» її функціями було задоволено лише 38% користувачів. Робота «Єдиного вікна для міжнародної торгівлі» нині на 100% забезпечує проходження імпорتنих операцій через дану систему. Веб-портал є ефективним у застосуванні, проте потребує доопрацювань у контексті розширення цифрових послуг, що надаються.

ІТ-фахівці Державної митної служби України нині працюють над концепцією запровадження та введення в дію Стратегії здійснення цифрового